

Katedra produkce

Posudek teoretické práce – bakalářské

Autor/ka práce: **Adam Ligas**

Název práce: **Komparácia kín národných filmových archívov Slovenskej a Českej republiky**

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Jiří Flígl, kino Aero

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické práce

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce:

Samotné zadání práce je bohužel chybné, protože je pramálo přínosné, obzvláště pokud nejde dostatečně do hloubky k tématům, jako jsou konkrétní rozpočty, personální stavy, šíře sbírek, z nichž příslušné cinematéky čerpají svůj program a mnohé další faktory. Kdyby zadání zahrnovalo porovnání dramaturgie či provozního fungování archivních kin České a Slovenské republiky s dalšími cinematékami v Evropě, ale hlavně po celém světě, byla by to mnohem přínosnější práce. Bohužel přístup autora je spíše nadšenecký než badatelský či investigativní, takže ve své práci předkládá na otázky vytyčené na straně 10 pouze základní odpovědi.

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu:

V zásadě bez výhrad, co se týče tématu kin NFA a SFÚ. Autor nicméně v oddíle Metodologie chybně uvádí, že je nedostatek literatury k práci dramaturga v kině – což není pravda, v zahraničí existuje několik publikací na toto téma, např. *Peter Bosma: Film Programming - Curating for Cinemas, Festivals, Archives*. Ale vlastně to nevdí, protože se autor dramaturgii kin ve své práci vlastně vůbec nevěnuje. To je sice velká škoda a práce se tak ochuzuje o možnost konstruktivního a přínosného zhodnocení aktivit popisovaných kin, ale na druhou stranu se tomu autor nikde v práci nezavazuje.

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu:

Jelikož k tématu samotných kin SFÚ a NFA vlastně žádná „odborná literatura“ neexistuje, což sám autor připomíná, tak ji nepoužívá. Nicméně je škoda, že v případě kina Ponrepo více cituje turistické zajímavosti od Luboše Bartoška, než aby vycházel z informačně přínosnější a k tématu práce mnohem relevantnější bakalářské práce Anny Tydlitátové.

<p><small>Film and TV School of Academy of Performing Arts in Prague Smetanovo nábřeží, 110 06 Praha 1, Czech Republic tel +420 234 244 301, fax +420 234 244 363</small></p> <p>Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce: Samotné struktury a souvislosti kapitol nelze moc co vytknout, na rozdíl od jejich publicisticky zavádějících názvů a obsahu, respektive toho, co neobsahují (ale to jsme zase spíše u tématu, čím by mohla práce být, kdyby byla jinak zadaná).</p>	
<p>Jazyková a stylistická úroveň práce: Pokud mohu soudit, tak bez výhrad, ale s tím, že nejsem obeznámen se slovenským pravopisem.</p>	
<p>Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) : Bez výhrad.</p>	
<p>Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava: Obrazové přílohy a typografická úprava bez výhrad, ale práci by zásadně pomohlo, kdyby předkládané číselné údaje byly nikoli pouze v textu, ale také přehledně v tabulkách, kde by lépe vyniklo jejich srovnání.</p>	
<p>Původnost práce, přínos k rozvoji obor: Na práci je patrné, že je původní. Pro obor, respektive konkrétně téma archivních kin SFÚ a NFA představuje práce ucházející prvotní porovnání obou filmoték a shrnutí základních informací a faktů týkající se každé z nich.</p>	
Celkové hodnocení práce (A-F)	D

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokával schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namístež položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

<p>Vlastní slovní hodnocení teoretické práce: Svým názvem práce konstatuje, že bude porovnávat kina národních archivů Slovenské a České republiky. Šikovně pak ale nikde dále v práci nezazní, jakým stylem či s jakým cílem. Podobně abstrakt se k ničemu nezavazuje a vlastně adekvátně obsahu práce neříká nic jiného než, že práce „řeší problematiku“ oněch kin, ale opět už neuvádí s ohledem na co. Když bychom tedy vyšli z předpokladu, že máme posuzovat práci na základě jejího definovaného zadání, vlastně bychom ji nemuseli moc věcí vyčítat, protože se také k ničemu nezavazuje, byť v souladu s tím také pramálo</p>

film and TV School of Academy of Performing Arts in Prague
Smetanovo nábřeží 2, 116 65 Praha 1, Czech Republic
tel: +420 224 014 400
famu@famu.cz, www.famu.cz

nabízi

Nicméně i v rámci vlastního vymezení můžeme práci vytknout, že v rámci otázek, které si autor pro pracovníky archivů připravil, nikterak nerozporuje odpovědi, které dostal, a nepídí se po jádru konkrétních věcí. Dokonce v některých případech lze polemizovat s tím, jestli vůbec v práci zazní adekvátní odpovědi na příslušné otázky. Například u toho, co jsou nejúspěšnější tituly, by neměla stačit jen bazální informace, že filmy Tarkovského a Lynche, ale mělo by být řečeno, proč, čím si to dotazovaní vysvětlují a které z titulů těchto filmařů byly úspěšnější než jiné – opět ideálně doplněno o konkrétní čísla a srovnané v tabulce. Totožně by měla jít práce hlouběji obzvláště v otázkách rozpočtů a dalších faktorů, které definují fungování a tedy i programovou skladbu a dosah k divákům příslušných kinematék.

Práce je plná autorových dojmů, které nemají zásadnější výpovědní hodnotu nad rámec jeho samotného. Vedle toho, že se dozvíme, že se mu víc líbí v Ponrepu, se třeba dozvíme, že podle něj kinematéky "už dávno nestojí a okrají zájmu". Ale aby toto tvrzení mělo výpovědní hodnotu, bylo by záhodno zařadit porovnání konkrétních výsledků z delšího časového horizontu, aby toto tvrzení mělo nějaké opodstatnění (tak nějak ze zmíněných nárůstů návštěvnosti tušíme, že se kinematékám daří lépe, ale není řečeno, kdy že měly stát na okraji zájmu a proč tomu tak bylo.

Když se omezíme na samé názvem avizované komparování obou kin, tak proč je porovnávání někdy zcela neadekvátní? Proč u jednoho kina uvádí údaje k roku 2014 a u druhého za rok 2015. Podobně je práce nekonzistentní v porovnávání dat, když chvílemi vůči kinu Ponrepo staví údaje vztahující se pouze k sálu K3 a jindy zase k celému kinu Lumiere. Nemluvě o tom, že je nekonstruktivní porovnávat jen jeden dál vytržený z kontextu celého čtyřsálového kina vůči jednosálovému kinu, které do svých celkových výsledků zahrnuje také nearchivní projekce.

Z textu je cítit zájem autora o téma práce, i když by si zasloužilo zevrubnější a konstruktivnější uchopení, vztahení k mezinárodnímu kontextu za hranice středoevropské kotlinky a obzvláště pak pořádnou kritickou analýzu dramaturgie obou v lecčems podobných a velmi limitovaných kinematék právě v porovnání se zahraničím, kde dramaturgie, navíc často vázaná na publikační činnost, vypadá zásadně jinak.

Při zohlednění FAMU coby školy s atypickými nároky je navzdory výhradám práce přijatelná. Dle standardních nároků vysokých škol by hodnocení muselo být nižší. V tomto kontextu doporučuji práci k obhajobě a navrhuji celkové hodnocení D.

Datum: 26. ledna 2021

Podpis: Jiří Flígl

